

SEPARATISTIT VENÄJÄLLÄ JA SEPARATISTIT ITÄVALLASSA

Marxilaisuuden erilaisten edustajain keskuudessa Venäjällä juutalaiset eli oikeammin sanoen osa heistä, niin sanotut bundilaiset, harjoittavat *separatismipolitiikkaa*, toisin sanoen (kokonaisuudesta) erkanemisen eli eristäytymisen politiikkaa. Työväenliikkeen historiasta tiedetään, että vuonna 1903 bundilaiset *erosivat puolueesta*, kun työväenluokan puolueen enemmistö hylkäsi heidän vaatimuksensa, että heidät tunnustettaisiin juutalaisen proletariaatin „ainoiksi” edustajiksi.

Tämä puolueesta eroaminen oli työväenliikkeelle peräti vahingollinen separatismien ilmaus. Todellisuudessa juutalaiset työläiset ovat kuuluneet ja kuuluvat puolueeseen kaikkialla Bundin ohitse. Rinnan bundilaisten *erillisten* (eristäytyneiden, separatististen) järjestöjen kanssa on aina ollut olemassa työläisten *yhteisiä* järjestöjä, joihin on kuulunut sekä juutalaisia, venäläisiä, puolalaisia, liettualaisia, latvialaisia että muita työläisiä.

Marxilaisuuden historiasta Venäjällä on edelleen tunnettua, että kun Bund vuonna 1906 uudelleen liittyi puolueeseen, niin puolue asetti ehdoksi separatismien lopettamisen, s.o. *kaikkien ja kaikkiin* kansallisuuksiin kuuluvien marxilaisien työläisten yhdistämisen paikkakunnilla. Bundilaiset *eivät* täyttäneet tätä ehtoa, vaikka se *erityisesti* varmistettiin vielä puolueen erikoispäätöksellä joulukuussa vuonna 1908²⁸.

Tällainen on lyhyesti Venäjällä esiintyneen bundilaisen separatismien historia. Valitettavasti työläiset tuntevat huonosti tämän historian eivätkä mieti sitä riittävästi.

Käytännöllisesti tätä historiaa tuntevat lähemmin puolalaiset marxilaiset, liettualaiset (erikoisesti Vilnassa vuonna 1907), latvialaiset (samana vuonna Riiassa), etelä-Venäjän ja länsi-Venäjän marxilaiset. Tunnettua muuten on, että Kaukasian marxilaiset, ja muun muassa *kaikki* kaukasialaiset menshevikit, ovat aivan viime aikoihin asti toteuttaneet omilla paikkakunnillaan kaikkien kansallisuuksien työläisten *yhtenäisyyttä*, jopa yhteenliittämistäkin ja suhtautuneet tuomitsevasti bundilaisten separatismiin.

Mainitsemme samalla, että huomattava bundilainen Medem tunnusti kuuluisassa kirjassaan „Kansallisuusliikkeen muodot” (Pietari, 1910), että bundilaiset eivät ole koskaan toteuttaneet paikkakunnilla yhtenäisyyttä, s.o. he ovat aina olleet separatisteja.

Kysymys separatismista nousi kansainvälisessä työväenliikkeessä erikoisen elävästi esiin vuonna 1910 Kööpenhaminan kongressissa. Separatisteina esiintyivät Itävallan *tshekkiläiset*, jotka rikkoivat tshekkiläisten ja saksalaisten työläisten entisen yhtenäisyyden. Kööpenhaminan kansainvälinen kongressi tuomitsi *yksimielisesti* separatismia, mutta valitettavasti tshekkiläiset ovat aina tähän saakka pysyneet separatisteina.

Tuntien olonsa yksinäiseksi proletaarisessa Internationalessa tshekkiläiset separatistit ovat etsiskelleet itselleen kauan ja tuloksetta hengenheimolaisia. Vasta nyt he ovat niitä löytäneet — *bundilaisten ja likvidaattorien persoonassa*. Separatistien julkaisema saksalainen aikakauslehti pahanen „Tshekkoslovakkilainen Sosialidemokraatti” julkaisi 3. numerossaan (Praha, huhtikuun 15 pnä 1913) kirjoituksen, jonka otsikkona oli „Käänte parempaan”. Tämän „käänte” muka „parempaan” (mutta itse asiassa — separatismiin) tshekkiläiset separatistit ovat havainneet... lukija, arvaatteko missä?.. likvidaattorien „*Nasha Zarjassa*”²⁹, *bundilaisen* V. Kossovskin kirjoituksessa!

Vihdoinkin, tshekkiläiset separatistit eivät ole enää yksinäisiä proletaarisessa Internationalessa! Ymmärrettävästi he tarrautuvat riemuiten vaikka likvidaattoreihin, vaikka bundilaisiin: Mutta Venäjän kaikkien tietoisien työläisten on ajateltava tarkoin tätä tosiasiaa: Internationalen yksimielisesti tuomitsemat tshekkiläiset separatistit tarrautuvat kiinni likvidaattorien ja bundilaisten takinliepeisiin.

Työväenliikkeen etujen ja tehtävien mukaista on ainoastaan se kaikkien kansallisuuksien työläisten täydellinen yhtenäisyys (paikkakunnilla, alhaalta ylös asti), jota niin kauan ja niin hyvällä menestyksellä on toteutettu Kaukasiassa.

„Pravda“ № 104,
toukokuun 8 pnä 1913

Julkaistaan „Pravda“ lehdessä
tekstin mukaan
